

RELIGIONS: UN TEMA D'INTERÈS PÚBLIC.

El director General d'afers religiosos de la Generalitat, Enric Ventura, va visitar Tortosa per qüestions relacionades amb el seu departament. Segons va informar, a les terres de l'Ebre hi ha 216 espais de culte, gairebé un quatre per cent d'augment respecte al 2013. Tot i que un 85 per cent son de l'església catòlica el creixement s'ha produït en altres confessions religioses, majoritàriament cristianes no catòliques, però també oratoris islàmics i fins i tot dos centres budistes.

Que la major part de centres de culte religiós sigui de l'església catòlica no vol dir que la proporció de fidels sigui igual. El fet real es que les comunitats minoritàries experimenten un major nivell de pràctica religiosa en tant que la religió és l'element diferenciador respecte la resta de la societat amb la que conviuen i signe d'identitat i lligam amb els seus orígens culturals. Es el cas, per exemple, de la comunitat romanesa, majoritàriament cristiana ortodoxa (4 capelles a les terres de l'Ebre), que en bona part acudeixen als seus oficis religiosos aquí mentre no ho feien al seu país. També amb comunitats llatinoamericanes que opten per diverses confessions evangèliques. De tota manera, no és estrany que uns i altres, en tant que cristians, puguin assistir a cultes a parròquies locals. Cas diferent és el del emigrants del magreb o els vinguts de l'Àfrica sub-sahariana de religió islàmica per als quals la practica del islam (9 oratoris a les terres de l'Ebre) forma part de la seva identitat i és inimaginable que puguin participar en un altra practica religiosa que no sigui la pròpia. Avui obre la mesquita de Tortosa-Roquetes i es podrà comprovar el nombre de participants a la pregaria que segurament serà, en proporció, molt superior als catòlics que van a la missa del diumenge.

La gran majoria d'habitants de les nostres contrades es manifesten catòlics. La situació canvia quan es vol aprofundir i distingir el nivell adhesió a la institució. La gran majoria diuen que tot i ser creients, no son practicants, es a dir no compleixen les normes que exigeix l'església als seus fidels, per tant la seva fidelitat es més que dubtosa, cosa que es fa més evident quan donen suport a propostes allunyades de la doctrina oficial de l'Església. L'explicació rau en que el concepte de cristianitzat no és exclusivament una qüestió religiosa. Al marge de la institució, la nostra societat té les seves arrels en la cultura judeo-cristiana que la defineix i la conforma. La cultura europea s'ha anat construint al llarg dels segles i s'ha consolidat com al veritable substrat social, però, des de principis del segle XX ha anat avançant cap a un laïcisme, al principi confrontat però avui no bel·ligerant en la relació amb l'església. Queden ja lluny els anys de la postguerra civil espanyola quan el poder de l'església era tant gran que deixar-se veure a la missa major del diumenges i el certificat de bona conducta del rector eren necessaris per poder treballar i menjar.

Avui son molts el tortosins que participaran i tocaran el timbal a la processó de Setmana Santa, aniran a la romeria del Coll de l'Alba o a la Missa de la Mare de Déu de la Cinta, i fins i tot es casaran per l'Església per que és més cerimoniós, deixaran que els seus fills facin la primera comunió i no diran que no a que un capellà el resi un respost, però no consideraran l'església com a quelcom que impregni la seva vida quotidiana.

El vell axioma del marxisme "la religió és l'opi del poble" ha passat a la història. Avui, el poder no necessita de la religió per allisonar a la gent, per a fer-ho ja té el

futbol, la televisió i l'internet; la prèdica dels capellans ha estat substituïda pel dogmatisme dels pseudo-intelectuals en nòmina des de les tertúlies de la radio i la tele. L'Església vol tornar a les seves arrels humanitàries i, més enllà d'un quant il·luminats obsessionats en qui va o no a missa, s'esforça per esdevenir una institució promotora d'activitats solidàries (Càritas, Mans Unides, voluntariat, casa d'acollida, Sant Edigi,...) i transmissora de valors; en molts de casos els mateixos que conformen una societat civilitzada. Valors, val a dir-ho, compartits també per molts agnòstics que no dubten per definir-se cristians. Amb l'única condició d'acceptar la tolerància, és aquí on poden haver-hi punts de concurrència entre tots, especialment amb altres confessions que despleguen la seva tasca a les terres de l'Ebre (Evangelistes baptistes, Església de Filadèlfia, Testimonis de Jehova, Ortodoxos, Islamistes, budistes....). En definitiva les religions són també qüestions d'interès públic.

Foto: Si es possible la nova mesquita de Tortosa

Text: Els emigrants de religió islàmica podran disposar d'ara d'un centre de culte adequat a les seves necessitats.